

Misjonsalliansen 1901 – 2020

OPPRINNELSEN

Det startet egentlig høsten 1887. En ung student sitter i bønn i Trefoldighetskirken i Oslo. Ludvig Eriksen ber bønne: «Herre, jeg vil gi deg alt!» Bønne blir utgangspunktet for et langt og sterkt misjonsengasjement.

I 1891 drar Ludvig Eriksen til Kina som misjonær for Den norske Chinamisjon. Etter kort tid går han over til en amerikansk misjonsorganisasjon, The Christian and Evangelical Missionary Alliance. Senere forlater han også denne organisasjonen, og han starter opp et nytt arbeid i Tsjili-provinsen, nord for Beijing, opp mot grensen til Mongolia. Han starter Den Norske Misjonsallianse (som i de første årene ble kalt Tsjili-misjonen).

Etter ni år må han og andre misjonærer forlate landet på grunn av krig og forfølgelse av kristne. Over 200 misjonærer blir drept, og det samme gjelder for 50 000 kristne kinesere.

KINA

Hjemme i Norge drømmer Ludvig Eriksen om å dra ut igjen til Kina. Men helsen hans er dårlig, og han blir aldri bedre. I stedet begynner han å samle inn penger til arbeidet i Kina. Organisasjonen tar form som en «legemisjon».

Da Ludvig Eriksen døde 1924 hadde Den Norske Misjonsallianse sendt ut mer enn ti misjonærer og hadde 25 nasjonale medarbeidere. Arbeidet i Tsjili-provinsen omfattet da et nytt misjonshospital i provinshovedstaden Kalgan og tre andre misjonsstasjoner med tilhørende skoler og poliklinikker.

Fram mot 1948 sender organisasjonen ut mange leger og sykepleiere, men etter Maos overtagelse må misjonærene forlate Kina.

Misjonsalliansen gjenopptok arbeidet i Kina i 1992. Arbeidet har i første rekke vært konsentrert omkring mennesker funksjonsnedsettelse. De siste få årene har vi hatt noen få prosjekter i samarbeid med Yunnan Christian Council. Misjonsalliansen hadde utsendinger i landet fram til 2015, men har siden hatt lokale ledere.

TAIWAN

9. september 1948 kommer en stor gruppe misjonærer fra Kina til Taiwan, blant annet Misjonsalliansens misjonærer. I begynnelsen jobber de norske misjonærene ved amerikanske sykehus, men i løpet av de neste 10-20 finner det sted store byggeprosesser.

Misjonsalliansen er med og bygger to sykehus, Puli Christian Hospital oppe i en isolert fjelldal, og det store Pingtung Christian Hospital. I Pingtung bygges det også et barnesanatorium med plass til 100 barn. Sistnevnte blir delvis finansiert gjennom Norges første fadderordning, som startet opp i 1959. Senere blir det bygget et nybygg med plass for 30 poliorammede barn. I 1967 står Victory Home ferdigstilt, et barnehjem for 200 barn med ulike funksjonsnedsettelser.

JAPAN

Misjonsalliansen starter opp i Japan i 1950, nærmere bestemt på Chiba-halvøya, i et område med mange fiskere, bønder og industriarbeidere. Dette er et evangelisk kirkearbeid med hovedvekt diakoni. Midt på nittitallet utvides arbeidet til Ohara, og i årene som følger bygges det både kirke og et bønne- og retreatsenter. Arbeidet i Japan ble avsluttet i 2012.

SØR-KOREA

I 1956 startet Misjonsalliansen opp arbeid i Sør-Korea. I starten handler arbeidet om å ta seg av foreldreløse barn (som følge av Koreakrigen). Senere ble det etablert og drevet sykehus. Arbeidet ble avsluttet i 1972.

VIETNAM

Misjonsalliansens arbeid i Vietnam har funnet sted i to perioder. Første periode var fra 1972 til Saigons fall i 1975. Vietnamkrigen setter en stopper for det diakonale arbeidet i landsbyen New Morning Village, eller Binh Minh, som den heter nå. New Morning Village var en lepralandsby med ca. 500 innbyggere. Organisasjonen drev i tillegg arbeid ut fra tre klinikker i andre landsbyer.

Misjonsalliansen gjenopptar arbeidet i Vietnam i 1996. Også denne gangen dreier prosjektene seg om lepraarbeid, men ble etter hvert utvidet til prosjekter innenfor utdanning og jordbruk. Det siste tiåret, fram til i dag, har arbeidet i Vietnam handlet om tiltak innenfor Inclusive Education/Inclusive Society, utdanning, mikrofinans og i de senere år klimaprosjekter i Mekong.

FILIPPINENE

Da Vietnam var blitt overtatt av kommunistene og vi måtte avslutte arbeidet, måtte Misjonsalliansen lete etter et nytt prosjektland. Valget falt på Filippinene. I 1976 er de første misjonærene på plass i Manila. Arbeidet i Filippinene ble etter hvert et omfattende arbeid blant barn, og med hovedvekt på utdanning og helse og finansiert gjennom fadderordningen. Arbeidet på Filippinene hadde et sterkt kirkeperspektiv, og det ble bygget en rekke lokale sentre i svært fattige bydeler i Metro-Manila.

Fadderordningen har stått sterkt på Filippinene helt til i dag, men arbeidet de siste 15 årene har i større grad vært prosjekter rettet mot lokalsamfunnsutvikling. Geografisk har arbeidet som i starten var konsentrert i Manila etter hvert flyttet ut til andre kanter av landet. Etter å ha endret den norske tilstedeværelsen til et landkontor, har Misjonsalliansen fått en rekke nye, lokale partnere.

BOLIVIA

Fram til 1979 hadde Misjonsalliansen kun arbeidet i Asia. Nå utvider organisasjonen arbeidet til Sør-Amerika, og i mai 1980 drar de første misjonærene til Bolivia, nærmere bestemt i La Paz og byen El Alto på høysletta. Arbeidet retter seg i hovedsak mot Aymara-indianere. De første årene handler arbeidet om utdanning og helse, og fadderordningen står sentralt i arbeidet og i finansieringen av prosjektene. Misjonsalliansen bygger skoler og helseklinikker. Arbeidet blir stadig større, og man utvider til nye områder, både på høysletta og i lavlandet. Kirkene står sentralt i arbeidet, og siden Misjonsalliansen ikke er knyttet opp til ett kirkesamfunn, samarbeider man med mange ulike evangeliske menigheter.

Etter hvert blir arbeidet mer rettet inn mot lokalsamfunnsprosjekter, og det handler om helse og utdanning og ikke minst om vann, både rent drikkevann og vanningsanlegg for jordbruket. Prosjekter knyttet til arbeid og inntekt er også viktige. Arbeid rettet mot en svært marginalisert og stigmatisert gruppe har vært viktig: nemlig mennesker med hiv og aidsyke.

Mikrofinansbanken Diaconia FRIF startet i det små 1991 som et lånefond til fattige mennesker uten tilgang til vanlige banktjenester. I dag er banken Misjonsalliansens viktigste verktøy for fattigdomsbekjempelse i landet. Den har i dag mer enn 70 000 lånekunder og en total utlånsportefølje på ca. 170 millioner USD.

ECUADOR

I 1993 blir Ecuador Misjonsalliansens nye utvidelse i Sør-Amerika, og i 1994 ankommer de første misjonærene. Misjonsalliansen er en diakonal misjonsorganisasjon, og det er den diakonale profilen som preger arbeidet. Arbeidet finner sted i storbyen Guayaquil, og om i Bolivia blir arbeidet preget av fadderordningen og prosjekter knyttet til utdanning, skole og helse. Som i Bolivia har man også i Ecuador et sterkt fokus på en svært marginalisert og stigmatisert gruppe: nemlig mennesker med hiv og aidsyke.

Fotball Krysser Grenser blir viktige i arbeidet i Guayaquil. Og fotballprosjektene har i snart to tiår vært sentrale i arbeidet i de fattige og voldsutsatte bydelene. Mange volontører, ungdommer fra Norge som jobber frivillig i en kortere periode, har hatt sine oppgaver som fotballtrenere; men også i andre roller på skoler og i barnehager.

Også i Ecuador spiller mikrofinans en viktig rolle. Banco D-Miro er i dag en registrert bank, og den gir lån til fattige gründere uten tilgang til vanlige banktjenester. Også denne banken er et viktigs verktøy for fattigdomsbekjempelse i Ecuador. Den har i dag mer enn 30 000 lånekunder og ca. 70 000 sparekonti og en total utlånsportefølje på ca. 100 millioner USD.

BRASIL

Misjonsalliansen startet opp arbeidet i Brasil i 1992. I en tiårsperiode hadde organisasjonen norsk tilstedeværelse i landet, men de siste ca. 16 årene har man hatt lokal, brasiliansk ledelse ved kontoret Curitiba. Misjonsalliansen jobber gjennom en rekke lokale partnere i Brasil, de aller fleste er kirker eller kristne organisasjoner. Prosjektene er lokalisert i fire områder: Joinville, Curitiba, Sao Paulo og Rio de Janeiro – og de fleste prosjektene har en sterk diakonal profil i ulike favelaer (storbyslum preget av vold, narkotika og kriminalitet) og med barn og ungdom i sentrum. Selv om Brasil er rikt land er fattigdom og dyp urettferdighet svært tydelig i samfunnet.

KAMBODSJA

I 2008 startet Misjonsalliansen opp arbeid i Kambodsja. Som et av de aller fattigste landene i Asia var dette et viktig strategisk valg. Misjonsalliansen hadde på denne tiden tradisjon for å arbeide for de fattige i mellominntektsland, men her gikk vi inn i et av de minst utviklede landene i verden. Kambodsja er et post-konfliktland, og holdt fremdeles på med gjenoppbyggelsen av landet etter årene med Røde Khmer-regimet (1975 – 1979)

For å møte utfordringene i Kambodsja jobber Misjonsalliansen med stor variasjon av prosjekter. Arbeidet startet på landsbygda, men på grunn av stor migrasjon til byene har Misjonsalliansen nå flere prosjekter i hovedstaden Phnom Penh.

LIBERIA

Etter kun å ha vært i Asia og Sør-Amerika starter Misjonsalliansen opp nytt prosjektland i Afrika i 2013. Ettersom som man ønsker å gå inn de fattigste og minst utviklede land i verden valgt organisasjonen å starte opp i Vest-Afrika, nærmere bestemt Liberia. Liberia er Afrikas eldste republikk og ble grunnlagt av frigitte slaver i 1821. Etter flere statskupp og blodige borgerkriger er landet på bedringens vei, men er fortsatt preget av vold og fattigdom.

Liberia er rikt på naturressurser, og har i lengre perioder vært blant verdens største produsenter av gummi. De viktigste eksportartiklene er palmeolje, gull, diamanter, jernmalm og olje. Også gruveindustri er viktig for landets økonomi. Til tross for tilgang på naturressurser er Liberia et av de fattigste landene i verden, mye på grunn av en historie preget av krig og politisk uro.

Landet sliter med enorm utenlandsgjeld, og Pengefondet har nektet å innvilge flere lån til landet. Liberia er fortsatt avhengig av utenlandske investeringer og bistand for å skape økonomisk vekst og utvikling.

Misjonsalliansen jobber med skole og utdanning, helse og rent vann og med prosjekter som forebygger kjønnsbasert vold. I tillegg jobber vi også med mikrofinans gjennom banken Diaconia MDI.

Misjonsalliansen har et landkontor i Liberia som har ansvaret for det totale arbeidet. Vi startet opp i landet med Metodistkirken i Liberia som eneste partner, men har etter hvert fått flere andre partnere.

SIERRA LEONE

I 2017 utvidet Misjonsalliansen arbeidet i Vest-Afrika med nabolandet til Liberia, Sierra Leone. Sierra Leone har mange naturressurser som kunne gjort landet til et av Afrikas rikeste. Krig, politiske uroligheter og utbrudd av Ebola-epidemier har imidlertid gjort landet til et av verdens fattigste og minst utviklede land. I dag lever 50 % av befolkningen i absolutt fattigdom.

Misjonsalliansen jobber med skole og utdanning, helse og rent vann og med prosjekter som forebygger kjønnsbasert vold. Vi samarbeider foreløpig kun med Metodistkirken i landet, og landkontoret i Liberia/Monrovia har ansvaret for arbeidet i begge land.

NEPAL

I 2020 begynte Misjonsalliansen arbeid i Nepal.. En stor del av Himalayafjellkjeden ligger i Nepal, deriblant verdens høyeste fjell, Mount Everest. Landet har flere andre topper på over 8000 meter, og tre fjerdedeler av Nepals totale landområde er fjell. Slettelandskapet i sør brukes i hovedsak til jordbruk, det samme gjelder landets mange fruktbare daler.

Landets politiske situasjon har i en årrekke vært ustabil. Det gamle kongedømmet ble i 2008 republikk og fikk ny demokratisk grunnlov i 2015. Dette er et fattig land med en storslått natur, men er også et av verdens fattigste land. Store deler av befolkningen lever utelukkende av det de selv dyrker, og en stor andel av befolkningen er underernærte. Kanskje så mye som 90% lever av landbruk. Andelen mennesker som lever i absolutt fattigdom har gått ned de senere årene. Det skyldes først og fremst overføringer fra nepalere som arbeider i utlandet. Handel, servicenæringen og industrien utgjør stadig en større andel av bruttonasjonalproduktet (BNP), men Nepals naturressurser er dårlig utnyttet.

Turisme har etter hvert vokst til å bli en viktig inntektskilde for landet. Dette gjør mange av landets innbyggere sårbare for politisk uro, ettersom turistene uteblir når det oppstår uroligheter.

Misjonsalliansen jobber gjennom organisasjonen United Mission to Nepal uten å ha egne utsendinger eller landkontor. Prosjektene finner sted i kommunen Badikedar. Her jobber Misjonsalliansen og United Mission to Nepal (UMN) sammen med lokalsamfunnet og myndighetene for en helhetlig og bærekraftig utvikling. Vi har et særlig fokus på de fattigste og mest sårbare gruppene. Vi støtter tiltak innen matsikkerhet, utdanning for alle og inkludering av barn med nedsatt funksjonsevne, helsetjenester for jenter, kvinner og mennesker med nedsatt funksjonsevne og godt styresett.